

[Inger Merete Nordentoft.]

der ikke var vaccineret. I 1943—44, hvor der var mange Tilfælde af ondartet Difteritis i Byen, var der kun 25 Difteritilfælde i Kommuneskolerne, og i 1944—45 82 Tilfælde. Et Mindretal af disse Tilfælde opstod blandt de vaccinerede, men det var alle ret ukomplicerede Tilfælde, og Børnene kom sig alle. Blandt de uvaccinerede var der derimod mange alvorlige Tilfælde, kompliceret med Hjertefejl og Lammelser af forskellig Art, og 3 af Børnene i Alderen 10—13 Aar døde. Der er dèr et Omraade, som jeg mener man bør have sin Opmærksomhed henvendt paa.

Desuden mener jeg, at det vilde være rigtigt, hvis man i Loven kunde faa optaget nogle Regler for de senere Undersøgelser, ikke generelt, som det er Tilfældet i Bemærkningen til § 4, hvor der staar, at alle bør undersøges mindst en Gang aarligt. Det vilde næppe have nogen Betydning; det kan sikkert regnes for Tidsspilde, Kraftspild, at gøre det i de store Byer, hvor Skolelægerne kommer flere Gange om Ugen paa Skolerne og kommer paa Klassebesøgen Gang om Aaret, og hvor Skolesundhedsplejerskerne ogsaa kommer jævnlige i Klasserne. I saadanne Byer maa 3 Tilsyn, 1 ved Børnenes Indtræden i Skolen, 1 ved Børnenes Udgang af Skolen og 1 muligvis det 5te Skoleaar, betegnes som det ønskelige, hvorimod man paa Landet og i smaa Byer, hvor Skolelægen antagelig kun kommer til Skolen en enkelt Gang om Aaret, maa finde det rimeligt, at man dèr tilstræber at faa alle Klasser undersøgt en Gang aarligt.

Der staar i § 1, at Undersøgelsen ogsaa skal omfatte Lærerne og det øvrige ved Skolen ansatte Personale. Jeg tror, at det er en uheldig Bemærkning. Den har sikkert sin Rod i Hygiejnekommisionens Betænkning, hvor den ogsaa fandtes i § 1, og hvor der Side 39 — med Formandens Tilladelse — staar:

„Endelig skal Skolelægen foretage periodiske Undersøgelser af Lærerpersonalets, Rengøringspersonalets og det øvrige ved Skolen ansatte Personales Sundhedstilstand, navnlig med Hensyn til Sygdomme, der frembyder Smittefare for Børnene.“

Dette er opnaaet ved § 3, hvor Lærerne og det øvrige Personale er inddraget i Tuberkuloseundersøgelsen, og jeg er bange for, at Bibeholdelsen af denne Bemærkning i § 1 vil besværliggøre det gode Samarbejde mellem Skolernes Personale og Skolelægerne, og dette Samarbejde maa man tillægge den

allerstørste Betydning. Her kommer man ind paa det tidligere nævnte Forhold om Undervisningstiden, et Forhold, som jeg ikke mener, man kan tage nogen generel Stilling til, idet der ogsaa her vil være Forskel paa de Muligheder, der foreligger for Byskolerne med de hyppige Besøg af Læger, og de Muligheder, der foreligger for Landsbyskolerne, hvor Lægen kun kommer en enkelt Dag eller to om Aaret og selvfølgelig maa have hele Dagen til sin Raadighed. Men i det hele taget er det af stor Betydning, at Lærerstanden ser med Velvilje paa Lægeinstitutionen, idet det er vigtigt, at Lærerne tager Del i dette hygiejniske Arbejde ved at have deres Opmærksomhed henvendt paa Børnenes Sundhedstilstand og henvise dem til Skolelæge, naar de finder, der er Anledning til det.

Til Slut vil jeg nævne, at ogsaa jeg har savnet Loven om obligatorisk Tandpleje i Skolen. Jeg haaber, den maa fremkomme inden alt for længe; det er jo en Kendsgerning, at Børn med fejlfri Tænder allerede er en Sjældenhed i 6 Aars Alderen. For Københavns Kommunes Vedkommende stiller Forholdet sig saaledes, at det varierer noget fra Aar til Aar. Omkring 4—5 pCt. har fejlfri Tænder, alle de øvrige har allerede ved Skolegangens Begyndelse daarlige Tænder. Dette har som bekendt den allerstørste Betydning for Sundheden, derfor tillægger vi det stor Betydning, at Lovforslag om Skoletandpleje snarest muligt fremsættes.

Jeg vil slutte med at citere Professor Schiøtz i Oslo, der engang udtalte, at Skolen bør være en aktiv Faktor i Hygiejnens Tjeneste, saaledes at Eleverne faar direkte fysisk Fordel af at være Skoleelever, fordi den sunde, harmoniske Totaludvikling af Eleverne bør være Maalet. Dette giver Skolelægevirkomheden et stort Perspektiv, nemlig at arbejde frem imod en bedre Folkesundhed ved en gennemført forebyggende Sundhedspleje i Skoleaarene.

Mit Parti skal derfor tilsige Lovforslaget en hurtig og velvillig Støtte.

Søren Olesen: Det maa jo erkendes, at Sundhedsvæsenet er et Samfundsanliggende, særlig hvad angaar Kontrol med smitsomme Sygdomme og forebyggende Foranstaltninger mod andre Sygdomme over for Børn, der jo ikke selv er i Stand til at søge Lægehjælp, og der findes Forældre, som ikke tager deres Ansvar paa dette Omraade alvorligt nok.

Det foreliggende Forslag løser kun en begrænset Del af denne Opgave. En Del henlægges nu under Skolen, men andet er